

IŠČEKIVANJE

Ignis Leticia

Stojimo — i čekamo. I zatvoreni u tjeskobu i ograđeni strahom govorimo srcu: »Netko će otvoriti vrata. Netko ili nešto. Ljubav će ući.«

Hodamo i ne možemo se zaustaviti. Sa zamišljenih odredišta osvajamo Nebo, nova neba. Ovo, vidljivo, nedostaje. Nema uvjerljivu boju.

Dođi, Gospodine! U ime svih koji u nadi čistoće i ljubavi žive govorim Tebi. Umorni smo, ojađeni, zalučeni, u sebe razočarani. Skrivamo se u priče. U njih zatvaramo nesposobnost da živimo zreli. Letimo na Mjesec — užasavajući se Zemlje. Lažemo da to činimo iz preobilja duha, iz lucidnosti intelekta. Bojimo se, Bože. Nedorasli smo. Ne umijemo obraditi Zemlju iz koje si nas oblikovao. A samo od nje, isključivo od nje očekuješ nasilne osvajače blažene transcendencije. Kraljevstvo Božje pripada smjelima.

Dođi, Gospodine. S Tobom će soba biti svetište. Grad, cijela zemlja, sav svijet — kraljevstvo Boga. Bez Tebe — svemir samo zalučuje, opsjenjuje vid. Tvoje nebo hoću. Osvojit ću ga.

Od jutra klečim. Poklonstveno. U sjeni Radosti molim. Nitko ne vidi. U najskrivijenijem dijelu bića, za koji ne postoji ime — ime je u Tebi — očekujem prostor. Tvoj prostor, Otajstveni.

Od jutra — uvijek je jutro u mojim pohodima — penjem se na Goru. Događa se u meni: kamen-oltar. Hostija lebdi. Kandilo u tornjevima. Glasnije od zvona. Gorućije od lomače. Klečim. Nečim me kušaš. Izazivaš me. Da, popet ću se na Tabor. Daleko — na nove Golgote.

Blagoslovljen koji dolazi... Mnogo ih je koji sa mnom u psalmima mole. S Tobom se zaboravlja glad, žeđ je podnošljiva. Iskonski Napasnik uzalud nudi pretvorbu kamena, opsjenjuje gradovima od zlata, nameće se s postolja Moći. Mi nismo roblje. Ti nas sinovima zoveš, baštinicima svoja doma. Tebe želja darivanja muči. Bez nas ne možeš. Preljep si. Predobar. I konačno, svjetlo je da svijetli, oganj da plane!

Ima jedno svetište. Ime mu je u Tebi, Bože. Tko uđe, naći će Te. Ima jedan prostor, samo moj. Ući će obilježeni. S pozdravom: Blagoslovljen koji dolazi!...

Učitelju, Ti vidiš kako nam je dojadila buka. Ne razumijemo se. Dočaraj goru blaženstva. Obalu s koje Petar raskajan lovi. Nametni se lice-mjerima. Osudi osudu onih koji sami nisu bez grijeha. Kad ponovno istjeraš trgovce iz Hrama, povjerit ćemo Ti: Gospodine, treba nam tišina. Bolujemo, jer je nema. Ne čuje se molitva. Ne blista Križ. Ovaj put tamjan će biti čist. Bez dima zagađenih ognjišta. Tvorničke sirene neće nadglasati zvona.

»Blagoslovljen koji dolazi«... Do dana iza kojeg nema dana osim u Srdžbi. Osim u Milosrđu. Bijelog Jahača sa suncem u licu. Gospodine, spomeni se da Ti pjevam. I da su ovi, koji u Pjesmi hodaju, svoje domove napustili. Za trenutak: da Tebe gledaju. Da ih Ti gledaš, Bože.